

Graag maak ik bezwaar op dit wetsvoorstel. Ik, en vele collega's met mij, maken zich zorgen over de gevolgen van deze voorgenomen wetswijziging. waarvan ik me ten eerste afvraag of deze in het belang is van cliënten en de zorg. Zeker in huidige situatie en de krapte op de arbeidsmarkt.

De wetswijziging gaat torenhoge kosten met zich meebrengen, veel frustratie bij bekwaame professionals die zich moeten laten omscholen terwijl ze zich op dit moment al bekwaam voelen in hun rol en dat ook zijn. Ik kan me niet voorstellen dat de wijzigingen veel duidelijkheid gaan opleveren voor cliënten. Cliënten willen vooral gewoon goede zorg en behandeling en ik vraag me af in hoeverre een titel en de nieuwe beroepenstructuur cliënten het gevoel van betere zorg gaat opleveren. Het maakt hen niet zoveel uit of de professional GZ-psycholoog, orthopedagoog-generalist, klinisch psycholoog etc is, als hij/zij maar goede zorg levert.

Als orthopedagoog-generalist is mijn grootste zorg dat dit nieuwe model de bekwaamheden van goed opgeleide professionals miskent en de kansen om in een passende en gewenste vervolgsopleiding terecht te kunnen komen verkleint. Het is niet uit te leggen dat goed opgeleide psychotherapeuten en orthopedagoog-generalisten zich tegen talloze euro's moeten laten omscholen in materie die zij zich al lang en breed eigen hebben gemaakt, om nog kans te kunnen maken op vervolgsopleidingen als de KP-generalist-opleiding. In de praktijk wordt nu regelmatig gezien dat psychologen om inhoudelijke redenen kiezen voor de OG-opleiding en orthopedagogen voor de GZ-opleiding. Het is onfair en ongelijk om hen deze kansen te ontnemen en niet goed voor de ontwikkeling van de hulpverlening. Het past ook niet in deze tijd van een leven lang leren dat je aan het begin van je carrière al een kant en klaar pad voor je hebt waarin geen switches meer te maken zijn. Beide beroepen (GZ en OG) onderscheiden zich van elkaar, maar zijn tevens ook verwant aan elkaar, dus het is in mijn ogen alleen maar verrijkend als men van elkaar perspectief kan profiteren.

Met deze nieuwe beroepenstructuur wordt de positie van de orthopedagoog-generalist in de GGZ alleen maar verder ondermijnd. Dit is in mijn ogen zeer paradoxaal, gezien de beweging die we binnen de psychiatrie zien naar transdiagnostisch denken en kijken en naar netwerkzorg. Ontwikkelingen die als een jas passen bij de denkwijzen en het aloude gedachtegoed vanuit de orthopedagogiek.

Naast bovenstaande bezwaren vind ik het een zorgelijke ontwikkeling dat master-psychologen straks eerst de GZ-opleiding moeten volgen voor zij mogen werken in de GGZ. Allereerst lijkt me dit onnodig, aangezien ik ervan overtuigd ben dat master-psychologen een prima basis hebben om een start te maken binnen de GGZ, mits ze daarbij goed worden begeleid. Volgens mij is dit onnodige verdere academisering die ontzettend veel geld gaat kosten voor werkgevers. Daarnaast profiteren mensen meer van de GZ-opleiding als ze al werkervaring op hebben kunnen doen. Het is ook maar zeer de vraag of dit het juiste momentum is om mensen voor de GZ-opleiding te selecteren. Van iemand die koud uit de schoolbanken komt is vaak nog moeilijk te zeggen of hij/zij daadwerkelijk geschikt is voor het werkveld en of diegene hier zelf in door wil gaan.